

:NEREA DA

Erakarpen zoragarria du izadiak: orratz antzeko arkaitz puntak, urrezko ostoz eundutako tantai arteak; ortze urdiñara;2 urdiña goian arnas aundiko, oroldi artean suge antzo doan zillar-errekaren polpol ezti, egaztien egada jasezkoa... Zer ez? Zoragarria, ziñez, gure euskal lurra! Guzti au ikusiz ta oartz, baseritarrari laster arrotzen zaió irudimena ta biotz-ondoa asazkatu. Eta, askotan, den ori abestearren, berebiziko egiñalak, katazkek eta inkezak egin oi dizkigu.

Doiñu: «Loriak udan...»

Lur-azal ditut bi belarriak
zerbait aditu naiean;
meatz intzira dantzut gogotik
lurraren sabel barnean,
ta ura darion sorburu leuna
asper gabeko aidan,
lertu-bearrez arri ta sustrai
bakoitza bere otsean..,

Aritz buruan txoriak kanta,
baso piztiak oiva,
berderik zaigu negu ostean
zumar-altzaren kimua,
bat-batean da belarra erne
eldurik bere ordua,
gazteak ere biotza malutz
erauzi dute ujua,

Ibar ta mendi, arkaitz zerrenda,
eremuko lur elkorra,
ola ta etxe, baserri zuri,
zelaian zoar txekorra.
Kantauri ere, erraldoi belatz,
gure lantegi, alorra:
guzti au dugu Jaunak emanik
euskaldunaren altxorra.

Euskaldun jator-, goral ezazu
duzun aintzazko zoria;
arri atoan emen ziñan zu,
auxe zure lur-aldia,
geroztik ere gurbilki asko
—lurrari kenduz ogia—
ementxe duzu menderik mende
igaro zeure bizia.

Etsairik naiko izan dituzu
orain bezela lenago:
erromatarrak onera ziran
zuri bizkarra mozteko,
iber, arabe, godu ta izurri
el zitzaizkizun guztizko;
anai arteko liskar zitalak
ondata zindun geroko.

Zuk ala ere dirauzu gordin,
ez duzu gogo ilterik;
ekaitz ostean lainoz ase
dirdir dagizu eguzkik,
orobat, ene aberri maite,
zaitut arnaska oraindik,
besoak zabal, emakor beti,
ainitz urtez bizi nairik.

Zukin dauzkazu nere abenda
indartsuaren orriak,
egite zintzo, oitura garbi
armarrian ida tziak:
egintari ta jakintsu aundi
ez dira ezetsiak—;
oien izenez daude jantzita
euskaldun erri ta uriak.

Mendi-mazelak, aran ondoak
zer ez al duzu auzoan?—
gertaera ta gomutagarriz
gaiñezka dira osoan.
Bear bezela gure edestia
t'odola osatzekoan,
ori da sartzen aberriaren
abots-eresi goxoan.

Gure musika, euskal kantagai,
mintzaera, esan ñabar,
Jainko ta lege, odol-zain sotil,
aurretikoen dantza zar,
asaben lurra —izerdiz ordi—,
oro nai, kemen ta suar:
gure aberri izamen onek
dagi euskalduna zangar.

Gaur, ene erria! , eskubidez aul,
erdi itorik zakustaz,
txit eroria fedez ta legez,
izkuntza, jolas, oituraz.
Baiña nai dizut muiñean ixur
ene baserri kemenaz-
izate barne zindo dakartan
bizi-lera, euskal arnas.